

Αι Βασίλην
θέλω...
έναν φίλο!

Rebecca Harry

Αι Βασίληη θέλιω...
έναν φίλιο!

Rebecca Harry

απόδοση: Αντώνης Παπαθεοδούλου

Ο Κούνελος ζούσε μόνος,
βαθιά μέσα στο χιονισμένο δάσος.

Κάθε μέρα σιγομουρμούριζε κι από έναν χαρούμενο
σκοπό, αλλά υπήρχε κάτι που θα τον έκανε
πραγματικά χαρούμενο, κάτι που επιθυμούσε
πιο πολύ απ' όλα!

Παραμονή Χριστουγέννων, αποφάσισε να
ζητήσει από τον Άι Βασίλη να πραγματοποιήσει
την επιθυμία του. Έτσι, πήρε ένα χαρτί
κι έγραψε με τα καλύτερά του γράμματα:

Αγαπητέ Άγιε Βασίλη
για δώρο Χριστουγέννων
μπορείς παρακαλώ
να μου φέρεις έναν φίλο;
Είναι το μόνο δώρο
που θέλω πραγματικά!
Σ' ευχαριστώ.
Κούνεβος.

Έγραψε προσεκτικά τη διεύθυνση ώστε
να μη χαθεί το γράμμα στο ταχυδρομείο και
βγήκε τρεχάτος στο κρύο για να το ρίξει.
Μόλις που πρόφτασε...

να δει τον
Κοκκινολαίμη Ταχυδρόμο
να φεύγει πετώντας.

«Ωχ όχι!» είπε ο Κούνελος.
«Τώρα πρέπει να παραδώσω
μόνος μου το γράμμα στον Άι Βασίλη».

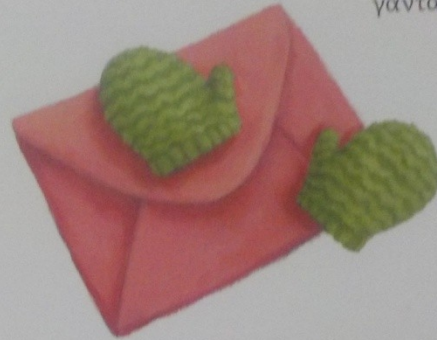
Ο Κούνελος άνοιξε τον χάρτη του.

«Θα ακολουθήσω το Αστέρι του Βορρά
μέχρι το σπίτι του Άι Βασίλη», είπε.
«Δεν θα χάσω τον δρόμο, αλλά καλού κακού
ας πάρω μερικά χρήσιμα πράγματα μαζί μου».

Έβαλε στον σάκο του ένα ζευγάρι ζεστά
γαντάκια,

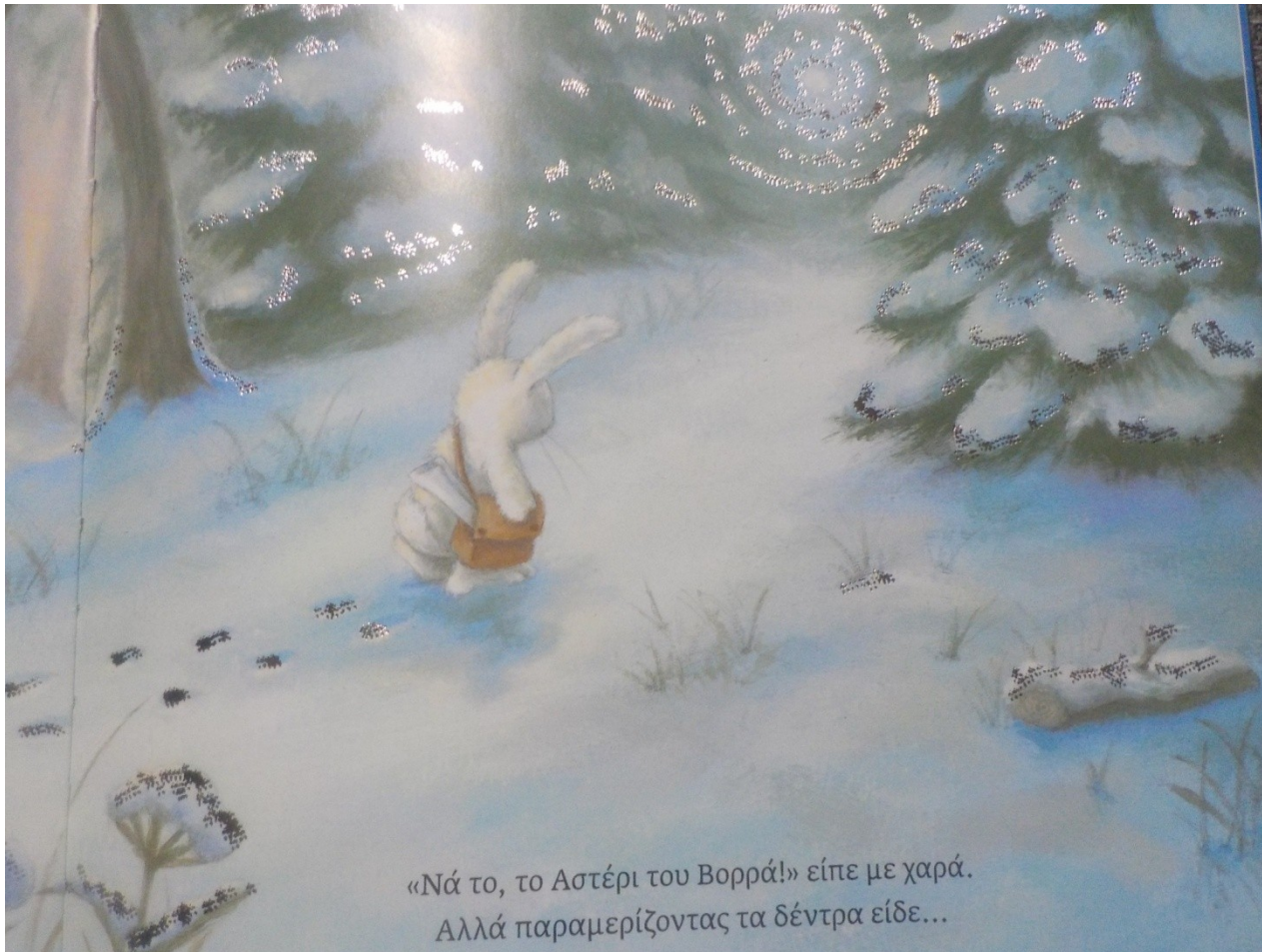
μερικά γιορτινά, ζαχαρωτά μπισκότα,

και τον χάρτη του.

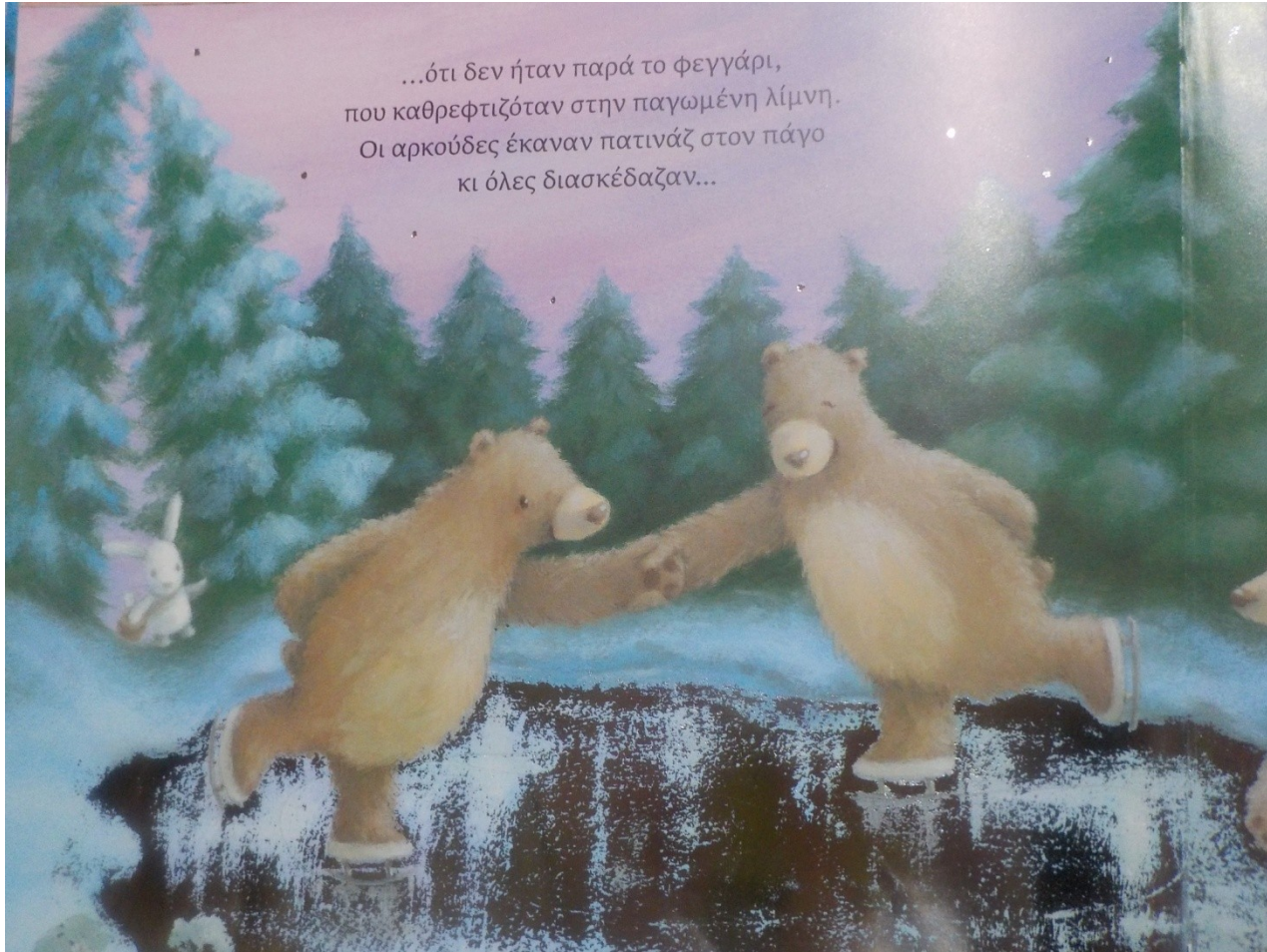

Περπατούσε ήδη αρκετή ώρα στο χιόνι,
όταν είδε ένα φως να λαμπυρίζει ανάμεσα στα δέντρα.

«Νά το, το Αστέρι του Βορρά!» είπε με χαρά.
Αλλά παραμερίζοντας τα δέντρα είδε...

...ότι δεν ήταν παρά το φεγγάρι,
που καθρεφτιζόταν στην παγωμένη λίμνη.
Οι αρκούδες έκαναν πατινάζ στον πάγο
κι όλες διασκέδαζαν...

...όλες εκτός από ένα μικρό αρκουδάκι,
που κρύωναν οι πατούσες του.
Ο Κούνελος σκέφτηκε λίγο.
«Πάρε τα γαντάκια μου. Θα κρατήσουν
τις πατούσες σου ζεστές»,
είπε ευγενικά και συνέχισε τον δρόμο του.

Δεν είχε απομακρυνθεί πολύ, όταν
πρόσεξε ένα αστέρι ψηλά
πάνω από τις κορφές των δέντρων.
«Αυτό πρέπει να είναι το Αστέρι
του Βορρά!» είπε όλο ελπίδα.

Αλλά καθώς κατηφόρισε τον λόφο είδε ότι δεν ήταν
παρά το αστέρι ενός τεράστιου χριστουγεννιάτικου δέντρου.

Όλα τα ζώα χοροπηδούσαν χαρούμενα γύρω του
και κρεμούσαν στολίδια στα όμορφα κλαδιά του...
Όλα εκτός από ένα αλεπουδάκι που
δεν είχε στολίδι να κρεμάσει...

Ο Κούνελος σκέφτηκε λίγο.
«Πάρε τα γιορτινά μπισκότα μου
και στόλισε με αυτά το δέντρο»,
είπε ευγενικά στο αλεπουδάκι,

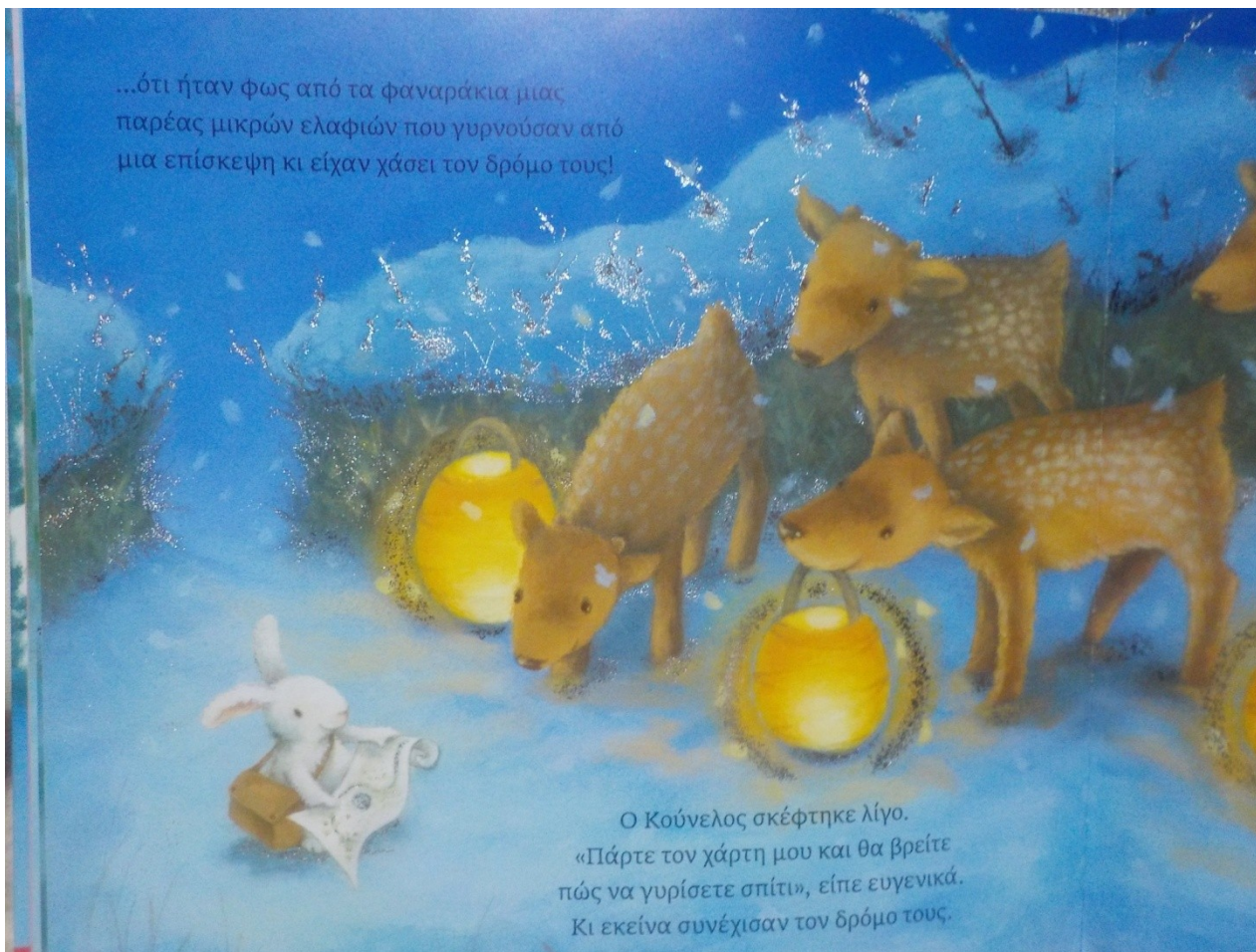
και συνέχισε τον δρόμο του.

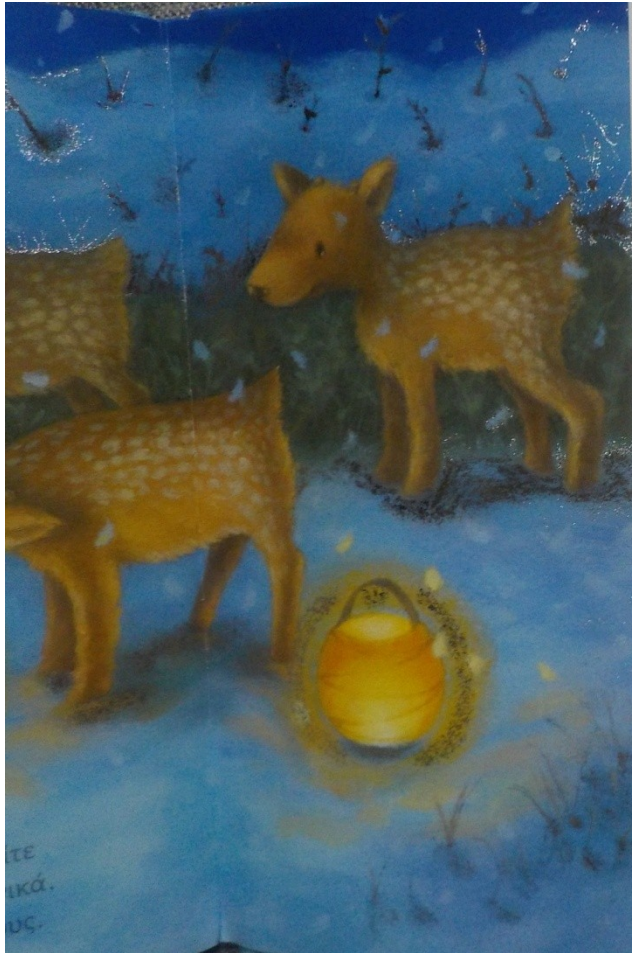
Είχε φτάσει ήδη αρκετά μακριά, όταν είδε ένα φως να τρεμοπαίζει.
«Μήπως αυτό είναι το Αστέρι του Βορρά;» αναρωτήθηκε,
αλλά από την άλλη πλευρά του φράχτη είδε...

...ότι ήταν φως από τα φαναράκια μιας
παρέας μικρών ελαφιών που γυρνούσαν από
μια επίσκεψη κι είχαν χάσει τον δρόμο τους!

Ο Κούνελος σκέφτηκε λίγο.
«Πάρτε τον χάρτη μου και θα βρείτε
πώς να γυρίσετε σπίτι», είπε ευγενικά.
Κι εκείνα συνέχισαν τον δρόμο τους.

Τότε ο Κούνελος έριξε μια τελευταία
προσεκτική ματιά στον ουρανό...
και τι να δει!

«Αυτό είναι σίγουρα το Αστέρι του Βορρά!»
φώναξε δυνατά. «Είναι τόσο μεγάλο και τόσο
όμορφο!». Κι όπως άρχισε να τρέχει
προς το φως είδε...

...ότι ήταν πράγματι το Αστέρι του Βορρά που έλαμπε
και φώτιζε το σπίτι του Άι Βασίλη!

Ο Άι Βασίλης διάβασε το γράμμα του Κούνελου.
«Ανέβα στο έλκηθρό μου. Θα σε γυρίσω
στο σπίτι σου καθώς θα μοιράζω τα δώρα και
θα πραγματοποιώ τις επιθυμίες των παιδιών».

«Κι η δικιά μου επιθυμία, Άι Βασίλη;»
ρώτησε ευγενικά ο Κούνελος.

«Περίμενε και θα δεις», χαμογέλασε ο Άι Βασίλης
και μ' ένα «Ντέι» απογειώθηκαν με φόρα κι άρχισαν
να πετούν στον γεμάτο αστέρια ουρανό.

Καθώς το έλκηθρο του Άι Βασίλη προσγειωνόταν
έξω από το σπίτι του, ο Κούνελος είδε όλα τα ζώακια
που είχε συναντήσει στον δρόμο του να τον
περιμένουν στην πόρτα. Είχαν έρθει όλα να
τον ευχαριστήσουν για τη βοήθειά του.

Όλοι μαζί οι νέοι
φίλοι πέρασαν τα πιο
ευτυχισμένα Χριστούγεννα!
Του Κούνελου η επιθυμία
είχε πραγματοποιηθεί!